

"Masnuatında da bir ferd-i ekmel bulunacak ve kâinata münteşir kemâlâtı o fertte cem edip kendine medar-ı nazar edecek." Bu cümlede geçen: "Kendine medar-ı nazar edecek" ifadesini açar mısınız?

Allah'ın kendi san'atını Zât-ı İlahisine münasip bir nazarla seyretmesi ve bundan tabir edemeyeceğimiz ulvî ve mukaddes bir zevk almasına **şuunat-ı ilahî** deniliyor. Tıpkı bir san'atkârın kendi san'atına bakıp büyük bir keyif ve lezzet alması gibi.

Allah bütün isimlerinin tecellisini bir fertte toplayıp, en mükemmel ve en harika san'atını ortaya koyuyor. O zât da Peygamber Efendimiz (asm)'dir. Ve bu san'atı da kendi İlahî nazarına bir medar olarak düşünebiliriz. Yani Allah Habib-i Edib'ini (asm) bütün isimlerinin azamî ve itidal üzere tezahür ettiği hülasa bir varlık olarak yaratmıştır. Bu en mükemmel eserini, İlahî bir nazar ve ulvî bir bakışla seyrediyor ve bundan ulvî ve İlahî bir zevk alıyor, denilebilir.

Üstad Hazretleri bu mânaya şu ifadeleri ile işaret ediyor:

"Her cemal ve kemal sahibi kendi cemal ve kemâlini görmek ve göstermek istemesi sırrınca, o sultan-ı zîşan dahi istedi ki, bir meşher açsın, içinde sergiler dizensin, ta nâsın enzarında saltanatının haşmetini, hem servetinin şaşaaasını, hem kendi san'atının harikalarını, hem kendi marifetinin garibelerini izhar edip göstere. Ta, cemal ve kemâl-i mânevîsini iki vecihle müşahede etsin: Bir vechi, bizzat nazar-ı dekaik-âşinâsıyla görsün. Diğeri, gayrın nazarıyla baksın..."(1)

"Bir vechi, bizzat nazar-ı dekaik-âşinâsıyla görsün." ifade meselemize tam işaret ediyor.

(1) bk. [Sözler, On Birinci Söz.](#)